

ინგლისურენოვანი ეგოცენტრისტული ნარატივის დეიქტური
ორგანიზების სემანტიკურ–პრაგმატიკული თავისებურებები

ნინო შონია

*სამაგისტრო ნაშრომი წარდგენილია ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტის
მეცნიერებათა და ხელოვნების ფაკულტეტზე ანგლისტიკაში ფილოლოგიის
მაგისტრის აკადემიური ხარისხის მინიჭების მოთხოვნების შესაბამისად*

უცხო ენათა ფილოლოგია (ანგლისტიკა, გერმანული ფილოლოგია,
რომანული ფილოლოგია) და შედარებითი ლიტერატურათმცოდნეობა
(მიმართულება: ანგლისტიკა)

სამეცნიერო ხელმძღვანელი: **ნინო კირვალიძე**
ფილოლოგიის მეცნიერებათა დოქტორი,
ასოცირებული პროფესორი

ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტი

თბილისი, 2014

Semantic and Pragmatic Peculiarities of Deictic Organization of English First Person Narrative

S u m m a r y

The paper deals with the study of egocentric narrative during which the story is told by a first person. Generally, narrative texts are utilized to arrange actions and events in a particular sequential order (the word derives from the Latin verb *narrare*, which means "to recount"). A narrative, told by a character, can be incorporated within a larger narrative. Most linguists, studying functional types of texts, indicate that in narrative texts there is a frequency of such conceptual relations as cause, reason, purpose, enablement, and time proximity. The surface structure of the text reflects a corresponding density of subordinating dependencies and the use of past, present and future tenses, as well as the perfect forms, that help to create the continuum of the narration.

We focus on the first-person narration which brings greater focus on the feelings, opinions, and perceptions of a particular character in a story, and on how the character views the world as well as the views of other characters.

The research has shown that English First person narrative is based on the deictic organization of the story told by one of its characters, which is represented in the text by the deictic "I". The analysis of the empirical material has enabled us to conclude that in this case the lexeme "I" has a multilayered semantic constitution exposing the locutionary target in its three possible manifestations: a) the story-teller, i.e. text-creator *ego* which is considered as a text-organizing locutionary target; b) the subject of propositional attitudes expressing his/her modal vision of the textual world, and c) the subject of the narrated events. In the course of narration, the deictic *I* exposes alternatively one of these three manifestations that is accompanied by the change of the chronotopologic parameters of the narrative.